

Друга сериозна спънка за по-бързото трансформиране на производството, въ посока на по-интензивните и пазарни култури, това е голѣмата **несигурност на пазаритѣ и колебливостта на ценитѣ**. Икономически принципъ е, че цена та създава производството. Кризата на нашето производство е твърде зигзагообразна, което се дължи, освенъ на природнитѣ условия, главно на голѣмитѣ колебания въ ценитѣ.

Къмъ горнитѣ две важни причини, поради които българското земеделско стопанство продължава да боледува и да бжде слабодоходно, могатъ да се прибавятъ още много други, по второстепенни, като: културна изостаналостъ, природни бедствия, липса на здраво земеделско законодателство и др. подобни.

Върхуки полаганитѣ усилия за подобрене земеделското производство и увеличение благосъстоянието на земеделското население, резултатитѣ, които се очакватъ не сѣ на лице. Напротивъ прогресивно-нарастващитѣ нужди на земеделското население далечъ надхвърлятъ незначителния приръстъ въ доходитѣ му, което поставя, това последното, въ положение да прибѣгва до сключване **консумативни заеми**, водящи неминуемо къмъ **задължняване**. Като прѣко доказателство за влошаване икономическото положение на земеделското население, може да послужи силното **намаляване националния доходъ**, респективно-доходитѣ на земеделското население, влошаване неговото здравословно състояние, бѣгство отъ селото и пр. По величината на националния доходъ, България стои, между другитѣ страни, на последно мѣсто. Така напр. презъ 1937 год. националния доходъ на нѣколко държави, считано на глава отъ населението, е билъ следния: С. А. Щати — 146,960 лв.; Англия — 85,000 лв.; Швейцария — 80,000 лв.; Франция — 55,000 лв.; Германия — 50,000 лв.; Унгария — 28,000 лв.; Италия — 27,000 лв.; Ромѣния — 12,000 лв., а за България около 5,000 лв.

Нещастieto на България се състои въ нейния чисто земеделски характеръ, съ едно твърде дребно и примитивно земедѣлие. При това, доходитѣ на земеделското население сѣж 3—4 пѣти по-малки отъ доходитѣ на градското население, упражняващо търговия, индустрия, занаяти и свободни професии.

Стрелката на благосъстоянието на селото, вмѣсто да се качва нагоре-пада. А селото — това е България!

Твърде основателно, това положение на нѣщата създава безпокойство и грижи на отговорнитѣ лица. И близки и далечни на селото срѣди, вече, признаватъ открито бедственото положение на селото и биятъ тревога за необходимостта отъ предприемането на радикални мѣрки: Ето какво пише, по този въпросъ, напимѣръ, столичния в. „Слово“, въ брой 5288: „Бедата е на лице — безработица въ земеделското